

خصوصیات بازی ها در سنین ۳ الی ۶ سالگی

خصوصیات بازی ها در سنین ۳ الی ۶ سالگی را می توان چنین برشمرد: بازی همراه با حرکات بدنی، استفاده از نیروی تخیل در بازی ها، علاقه به رقابت و تقلید، علاقه شدید به بازی با گل و خاک، شکستن و نابود کردن اسباب بازی به منظور پی بردن به محتویات آن ها و بالاخره نپذیرفتن هیچ گونه قید و قانون و قاعده ای در بازی.

کودک در ۶ سالگی مستطیل (با دو قطر آن)، لوزی (با محور طول افقی) و دایره و مثلث به صورت مماس داخل و خارج می کشد.

کودکان ۶ الی ۷ ساله معلومات خود را که از تجارب شخصی و یا از داستان های نقل شده کسب کرده اند، به صورت ماهرانه ای در بازی ها به کار می گیرند. از سوی دیگر هر یک از قطعاتی که با قرار گرفتن در کنار یکدیگر شیء واحدی رامی سازند؛ باید به تنهایی حس کنجکاوی کودک را برانگیزد. به طور مثال قطعات مختلف یک موتر؛ مانند: تایر ها، فرمان و... هر یک باید ذهن کودک را به سوی بررسی و سپس نحوه اتصال آن با بخش های دیگر متوجه کند. به این ترتیب کودک با کاربرد بسیاری از قطعات و اشیا نیز آشنا می شود.

اسباب بازی هایی که هر بار بتوان شیء جدیدی را با آن ساخت - مانند انواع لگو (Lego) - بهترین گزینه هستند. خرید انواع گدی، شخصیت های کارتونی و... که کودک با داستان آنها از طریق تلویزیون یا فیلم آشنا است نیز مناسب است. چون حس کنجکاوی کودک را برای خلق داستانی جدید تحریک می کند؛ حتی خرید کتاب های نقاشی یا کتاب هایی که با استفاده از عکس شخصیت ها را می توان مشخص کرد؛ گزینه خوبی است؛ چرا که کودک سعی می کند تا با مراجعه به اندوخته ذهنی خود نکاتی را یادآوری کند. بازی هایی با ساخت و ساز - بازی هایی که کودک با اتصال قطعات به یکدیگر، شیء واحدی را می سازد، مانند انواع لگو (lego) - به شدت بر روی ذهن کودک تأثیر مثبت داشته و به خوبی ذهن او را به سوی شناسایی و ساخت تازه ها سوق می دهد.

یکی از نکات مورد توجه درباره این بازی ها، فعالیت آزادانه ذهن کودک و امکان ساخت وسایل جدید در هر بار بازی با این قطعات است. روانشناسان معتقدند این قبیل بازی ها نه تنها برای کودکان خلاق وسایل بازی بسیار مناسبی است؛ بلکه برای فعالیت

کودکانی که ذهن چندان پویا و خلاقیتی نیز ندارند توصیه می شود چراکه ذهن این کودکان را نیز برای فعالیت تحریک می کند.

اسباب بازی باید پرسش های زیادی را در ذهن کودک ایجاد کند. نو بودن و غیرتکراری بودن اسباب بازی شاخص ترین مشخصه ای است که می تواند ذهن کودک را به پرسیدن و جستجو وادار کند. این نو بودن به معنی خرید دائمی اسباب بازی نیست بلکه به این معنی است که کودک بتواند بارها و بارها بازی جدیدی را با اسباب بازی اش تجربه کند.

حتی گدی نیز باید از کیفیتی برخوردار باشد که کودک با هر بار دیدن این وسیله ، به سوی بازی با آن جذب شود. در برخی موارد کودک با تکرار بازی با وسیله ای از آن هم دلزده می شود؛ برای جلوگیری از این حالت می توان با پنهان کردن موقتی اسباب بازی و ارایه مجدد آن به کودک حس کنجکاوی، اشتیاق و پرسشگری کودک را تحریک کرد.

بازی و اسباب بازی باید پاسخگوی حس خلاقیت کودک باشد ؛ حس خلاقیت ، حسی است که در همه کودکان با شدت و ضعف مختلف وجود دارد بنابراین کافی است این حس در کودک بیدار شود. نقاشی ، بازی با لگو ، بازی با اسباب بازی های فکری ، کاردستی و... به خوبی حس خلاقیت کودک را سیراب می کند.

خط مشی بازی کودک را باید با ظرافت تعیین و هدایت کرد؛ پژوهشگران به والدین توصیه می کنند بدون آنکه مستقیماً کودک را به نقاشی کردن و یا بازی خاص سوق دهند بازی با اسباب بازی یا وسیله ای خاص را خود شروع کنند. مثلاً برای جلب نظر او با پینسل رنگه شروع به نقاشی کنید، به این ترتیب کودک بدون توضیح، کار شما را تکرار خواهد کرد و با تکرار به شیوه ای صحیح او را به سمتی که خواسته اید هدایت کرده اید. پینسل رنگه ، رنگه آبی ، پازل مناسب سن کودک ، بازی های فکری و ... و کار کردن والدین با این وسایل، کودک را به بازی با این وسایل متوجه می کند.

بازی باید مهارتی را به کودک بیاموزد، با بازی باید مهارتی به مهارت های کودک افزوده شود. این مهارت می تواند مهارت خواندن ، نوشتن ، صحبت کردن در جمع ، برقراری ارتباط با دیگران، نقاشی ، ساخت سازه های جدید ، ارتقای حس مسئولیت پذیری و... باشد.

منبع : سایت پرورش هوش و روانشناسی کودک

امیر قاسم